

Τα βιβλία της Ιστορίας και της Γεωγραφίας συνεχίζουν να περιλαμβάνουν τις αναφορές περί «αλβανικών περιοχών στην Ελλάδα».

Είναι σαφές ότι η Αλβανία μας εμπαιζει, με τους παριστάνοντες τους αρμοδίους της ελληνικής πλευράς να μη επιδεικνύουν το ενδιαφέρον που επιβάλλεται προς συμμόρφωσή της.

Πολλές φορές κατά τα τελευταία χρόνια, έχει αναδειχθεί το ζήτημα της επεκτατικής πολιτικής του αλβανικού κράτους εις βάρος των γειτονικών, γεγονός που καθιστά τις διακρατικές σχέσεις να μη βρίσκονται στην κατάσταση της καλής γειτονίας. Μάλιστα δε, δεν φαίνεται να υπάρχει πρόθεση αλλαγής αυτής της πολιτικής, η οποία συνεχίζεται παρά τις περί αντιθέτου διαβεβαιώσεις.

Δεν πρόκειται μόνο για την προβολή του ανύπαρκτου ζητήματος των Αλβανοτσάμηδων, που δίνει τροφή σε αλβανικά κομματίδια και φορείς να δραστηριοποιούνται, αλλά και περί πλήρους κλοπής της ελληνικής ιστορίας, ανάλογης με αυτήν των αλβανοσλάβων των Σκοπίων.

Στην εδώ η πλευρά, οι “προοδευτικοί” της χώρας μας, πάντα πρόθυμοι να

απαλείψουν ή και να καταδικάσουν ό,τιδήποτε αληθινό, μήπως και εξαρθεί το εθνικό φρόνημα καθυποτάσσοντας τους εθνομηδενιστές, αφαιρούν από την ελληνική ιστορία τμήματα που αναδεικνύουν τα δίκαια αιτήματά μας.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός, ότι στο πλαίσιο της δήθεν “ελληνοαλβανικής φιλίας” και των συμφωνιών μεταξύ Αθήνας-Τιράνων, το ελληνικό Υπουργείο Παιδείας από το 2004 αφαίρεσε από τα σχολικά βιβλία Ιστορίας και Γεωγραφίας κάθε αναφορά σε Βόρειο Ήπειρο και Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Αποτέλεσμα ήταν, από το βιβλίο της Ιστορίας της Γ' Λυκείου να εξαλειφθεί ακόμα και αυτή η περιγραφή σε μία σελίδα του Βορειοηπειρωτικού Αγώνα του 1914. Η κίνηση αυτή όμως εδώ και δεκαπέντε χρόνια αποδεικνύεται μονόπλευρη, αφού το αλβανικό Υπουργείο Παιδείας δεν προχώρησε σε ανάλογες απαλοιφές.

Η “Κίνηση για την Αναγέννηση της Βορείου Ηπείρου” κατέγραψε προχθές τα σημαντικότερα επεκτατικά στοιχεία των σχολικών βιβλίων της Αλβανίας, ενόψει της 105ης επετείου της ανακήρυξης της Αυτονομίας της Β. Ηπείρου. Τα βιβλία της Ιστορίας και της Γεωγραφίας συνεχίζουν να περιλαμβάνουν τις αναφορές περί “αλβανικών περιοχών στην Ελλάδα”, εννοώντας την νότιο Ήπειρο και τη δυτική Μακεδονία και χάρτες της “Μεγάλης Αλβανίας”.

Το παράδοξο είναι ότι ενώ η Ελλάδα εξαφάνισε τον Βορειοηπειρωτικό Αγώνα από τα σχολικά της βιβλία, η Αλβανία στα αντίστοιχα βιβλία της κάνει εκτενείς αναφορές σε αυτό το ιστορικό γεγονός, από την δική της βέβαια σκοπιά. Ο Σπύρος Σπυρομήλιος και ο Γεώργιος Χρηστάκης Ζωγράφος, η ανακήρυξη της Αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου και το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας είναι πρόσωπα και γεγονότα που δεν υπάρχουν για την Ελληνική Ιστορία σε καμία σχολική τάξη. Στην αλβανική Ιστορία όμως έχουν την δική τους θέση, έστω και ως “μαύρες σελίδες”.

Στην ιστορία τους όμως οι Αλβανοί περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων το αρχαίο βασίλειο της Ηπείρου και τον Βασιλιά Πύρρο, αλλά και το Δεσποτάτο της Ηπείρου.

Αναφέρεται επίσης, ότι η Πρεσβευτική Διάσκεψη του Λονδίνου του 1913 αποφάσισε να μοιράσει “ιστορικά αλβανικά εδάφη” στα γειτονικά κράτη Ελλάδα, Σερβία και Μαυροβούνιο, και με αυτό το επιχείρημα σήμερα τα διεκδικούν, για υλοποίηση του οράματος της Μεγάλης Αλβανίας.

Οι μαθητές στην Αλβανία διδάσκονται ότι ο φυσικός ζωτικός αλβανικός χώρος εκτείνεται γεωγραφικά από το Σατζάκ της Σερβίας έως τον Αμβρακικό Κόλπο. Σε αντίθεση με τον δήθεν προοδευτικό κόσμο της Ελλάδας, που αποκαλεί την Βόρειο Ήπειρο... Νότια Αλβανία.

Μας περίσσεψε η προοδευτικότητα, τόσο ώστε την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών, να επιχειρεί η Αριστερά να την παρουσιάσει ως επίτευγμα. Άλλωστε, ειπώθηκε από κυβερνητικά χείλη, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελεί συνέχεια του ΕΑΜ. Ως εκ τούτου, μπορούμε να συνάγουμε ότι το εγχείρημα για ομόσπονδο βαλκανικό μακεδονικό κράτος, έμπνευσης του Τίτο, συνεχίζεται.

Πηγή: voria.gr